

Berntsen: Af Skrivelsen under Bilag 12 fra den højtærede Minister for offentlige Arbejder til Finansudvalget fremgaar, at der fra 1. Maj d. A. paatænkes indlagt ikke mindre end 10 ny Statsbanetog, hvoriblandt flere Eksprestog. Jeg har ikke nogen Indvending at gøre mod de nævnte 10 Tog. Jeg savner blot et 11te Tog, et Tog fra Odense til København. Jeg har efterlyst dette Tog flere Gange, og jeg tør forsikre den højtærede Minister, at der neppe er en eneste fynsk Folketingsmand, som ikke er enig med mig i at beklage den Maade, hvorpaa Fynboerne blive tilsidesatte med Hensyn til Togforbindelsen mellem Odense og København om Morgen og Formiddagen. Vi ønske ovre i den Landsdel, jeg har den Ære at være Repræsentant for en Del af, at vi maa faa en Forbindelse om Formiddagen med København paa det Tidspunkt, da alle Sidebaner, Privatbane- saavel som Statsbanetog ere førte ind til Odense. Det kan ske ganske simpelt derved, at det almindelige Tog, som holder i Odense, kommende fra Fredericia om Morgenen Kl. 8,10, derfra forvandles til et Hurtigtog eller Eksprestog til København. Saa have vi den Forbindelse, vi ønske, og som jeg mener, en saa stor Landsdel maa have Krav paa. Jeg fatter ikke, hvorfor vi skulle vedblive at anmode om et saadant Tog.

Jeg ved, den højtærede Minister en Gang har sagt, at vi skulle vente, til Dobbeltsporet bliver anlagt gennem Fyn, saa skal der blive taget Hensyn til vore Ønsker. Det kan have lange Udsigter. Der er ikke endnu vedtaget nogen Lov om Anlæg af et Dobbeltspor gennem Fyn; at der foreligger et Forslag her paa Tingets Bord, kan ikke berolige mig i saa Henseende. Jeg kan ikke forstaa, at man fra Statsbanedriftens Side vedblivende lægger Hindringer i Vejen for en saa naturlig Begæring som den, jeg her fremsætter. Der er kun 4 Mil mellem Odense og Nyborg, og der er 4 Stationer paa den Strækning. Det vil være meget let at ordne Toggangen, saaledes at det Hurtigtog, der efter mit Ønske skulde afgaa fra Odense mellem 8 og 8½ om Formiddagen, kan krydse de almindelige Tog fra Nyborg til Odense paa denne korte Strækning. Jeg har forespurgt Driftsbestyrerne paa de fynske Privatbaner, om de kunne sige mig, hvorvidt det er ugørligt at etablere et saadant Tog, uden at det bringer for store Forstyrrelser, og ingen har kunnet vise mig, at det vilde bringe videre Forstyrrelse. Men nu har Statsbanedriften en Gang sat sig der-

imod, og saa skulle vi vente. Hvorfor skulle Fynboerne vente, naar baade Jyderne og Sjællænderne skulle velsignes med ny Tog? Jeg har intet imod, at Jylland og Sjælland forsynes med tilstrækkelige Tog, baade Hurtigtog, Ekstratog og almindelige Tog, men jeg forlanger, at Fyn, som ganske vist er en lille Landsdel, skal behandles paa retfærdig Maade og ikke tilsidesættes, naar jeg ser, hvorledes der tages Hensyn til Begæringer fra Jylland og Sjælland. (Afbrydelse). Ja, Fyn er en god Landsdel, det mener jeg, og det glæder mig, at det ærede Medlem ogsaa har faaet det Indtryk. Jeg vil derfor benytte Lejligheden til igen at minde den højtærede Minister for offentlige Arbejder om, at Fynboerne vente, at der tages Hensyn til denne Begæring, som jeg synes er saa naturlig og rimelig, at jeg ikke kan forstaa, at det skal vare saa længe, inden vi kunne blive hørte i den Retning.

Med Hensyn til den saa meget omtalte Anmærkning, der foreligger fra 3 ærede Medlemmer under Nr. 261 paa Ændringsforslagslisten, skal jeg indskrænke mig til en ganske kort Bemærkning. Det synes at skulle blive moderne at pynte Finansloven med Anmærkninger. Jeg er i al Almindelighed ikke nogen Beundrer af disse Anmærkninger, men i Særdeleshed maa jeg udtale min Forbavselse over Formen for det Forslag til en Anmærkning, der er stillet af de 3 ærede Medlemmer, for hvem det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har ført Ordet. Anmærkningen lyder i sin Korthed saaledes: „Ministeren bemyndiges til at undersøge, hvorvidt Statsbanerne bør forsynes med Lokomotiver, byggede her i Landet, enten paa dertil indrettede Statsværksteder eller paa private Fabrikker“. Men er der nu noget eneste Medlem, som tror, at Ministeren savner en saadan Bemyndigelse til at foretage en saadan Undersøgelse? Det forekommer mig, at dette Forslag til en Anmærkning falder i høj Grad ind under det komiske. Thi skal man foreslaa den Slags Anmærkninger her i dette Ting om at bemyndige Ministeren til at foretage Undersøgelser, som Ministeren kan foretage, naar som helst han vil, uden at spørge os om det, blive vi aldrig færdige med at pynte Finansloven med Anmærkninger. Jeg kunde forstaa, om den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne opfordrede Ministeren til at gøre noget saadant, at han anmodede, bad, bønfaaldt ham, eller hvad Udtryk han nu vilde bruge, men